

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Đakovo, Trg dr. F. Tuđmana 2

Posl. br. P-98/2026-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, sudac Željko Samardžić, u pravnoj stvari tužiteljice Zorice Matijaković, OIB: 06215852888, Majar, kbr. 64, zastupana po punomoćniku Tomislavu Bogdanu, odvjetniku u Osijeku, protiv tuženika Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, zastupan po zakonskom zastupniku Općinskom državnom odvjetništvu u Osijeku, Stalna služba u Đakovu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 14. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice i zamjenice Općinskog državnog odvjetnika u Osijeku, Ane Bilandžić, 18. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice Zorice Matijaković koji glasi:

"Proglašava se nedopuštenom ovrha tuženika Republike Hrvatske, Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, zastupanog po Općinskom državnom odvjetništvu u Osijeku, Stalna služba u Đakovu, na nekretninama tužiteljice Zorice Matijaković, OIB: 06215852888, Majar 64, Majar, upisanim u zemljišne knjige Općinskog suda u Đakovu, zk. ul. 688 i zk. ul. 819, k.o. Majar, i to na česticama zk. ul. 688: kč. br. 38/1– 2.126 m², kč. br. 39– 360 m², kč. br. 363– 917 m², kč. br. 374/1 1.604 m², kč. br. 374/2– 227 m², kč. br. 386/3– 324 m², kč. br. 386/4– 144 m², kč. br. 392– 547 m², kč. br. 393– 1.583 m², kč. br. 394– 3.410 m², kč. br. 395– 406 m², kč. br. 396/1– 7.031 m², kč. br. 400/1– 1.849 m², kč. br. 401– 3.032 m², kč. br. 414/4– 144 m², kč. br. 421/2– 432 m², kč. br. 425/2– 1.226 m², kč. br. 425/3– 1.079 m², kč. br. 458/1– 809 m², kč. br. 496/25– 1.913 m², kč. br. 496/28– 1.780 m², kč. br. 496/29– 518 m², kč. br. 496/30– 2.546 m², kč. br. 602/4– 3.701 m², kč. br. 617/1– 2.827 m², kč. br. 671– 6.287 m², kč. br. 672– 9.010 m², kč. br. 673– 1.985 m², kč. br. 674/1– 8.592 m², kč. br. 675– 4.204 m², kč. br. 676/1– 5.514 m², kč. br. 677– 993 m², kč. br. 679– 1.586 m², kč. br. 685/2– 79 m², kč. br. 687– 1.644 m², kč. br. 689/3– 1.417 m², kč. br. 699/2– 4.230 m², kč. br. 709 1.536 m², kč. br. 710– 5.629 m², kč. br. 711– 532 m², kč. br. 712– 6.413 m², kč. br. 795/8– 94 m², kč. br. 795/18– 284 m², kč. br. 839– 651 m², kč. br. 847/2– 5.755 m², kč. br. 850/1– 3.647 m², kč. br. 850/2– 2.518 m², kč. br. 851– 1.978 m², kč. br. 852– 7.186 m², kč. br. 853– 230 m², kč. br. 857/1 784 m², kč. br. 858/1– 4.305 m², kč. br. 860/2–

3.298m², kč. br. 861/2– 122m², kč.br. 864/1– 3.341 m², kč. br. 1108/2– 1.475 m², kč. br. 1160– 2.050 m², kč. br. 1170/2– 504 m², kč. br. 1171/2– 5.355 m², kč. br. 1172/2– 1.403 m², kč. br. 1237/1– 762 m², kč. br. 1275/2– 173 m², kč. br. 1286/1– 6.654 m², kč. br. 1318/2– 4.413 m², kč. br. 1333/9– 36 m², kč. br. 1415/2– 4.417 m², kč. br. 1468/3– 1.356 m², kč. br. 1503/99– 5.755 m², kč. br. 1503/107– 5.755 m², kč. br. 1503/117– 5.755 m², kč. br. 1503/119– 5.755 m², kč. br. 1503/120– 5.755 m², kč. br. 1503/142– 5.755 m², kč. br. 1503/145 3.381 m², kč. br. 1503/146– 5.755m², kč. br. 1503/172– 2.464 m², kč. br. 1503/185– 2.877m², kč. br. 1504/1– 245 m², kč. br. 1504/3– 55 m², kč. br. 1518– 2.410 m² i kč. br. 1520/4– 14.200 m²; zk. ul. 819: kč. br. 218/3– 1.690 m², kč. br. 219/1– 12.750 m², kč. br. 219/2– 6.413 m², kč. br. 226– 8.628 m², kč. br. 227– 1.241 m², kč. br. 228– 4.212 m², kč. br. 230– 10.934 m², kč. br. 231– 597 m², kč. br. 232– 849 m², kč. br. 234– 9.718 m², kč. br. 236/1– 6.344 m², kč. br. 236/2– 10.071 m², kč. br. 237 4.737 m², kč. br. 238/1– 4.891 m², kč. br. 238/2– 1.798 m², kč. br. 238/3– 1.547 m², kč. br. 239 4.690 m², kč. br. 240– 1.529 m², kč. br. 241– 421 m², kč. br. 242– 241 m², kč. br. 244/1– 7.751m², kč. br. 248– 637 m², kč. br. 249– 2.913 m², kč. br. 250/2– 2.784 m², kč. br. 251– 23.529 m², kč. br. 252– 1.770 m², kč. br. 253– 2.252 m², kč. br. 273– 349 m², kč. br. 274/1– 8.819 m², kč. br. 1.336/5 7.406 m², kč. br. 1.336/6– 2.338 m², kč. br. 1.336/7– 4.496 m², kč. br. 1.336/8– 813 m², kč. br. 1.336/9– 3.237 m², kč. br. 1.336/10– 1.439 m², kč. br. 1.336/11– 5.251 m², kč. br. 1.336/12– 324 m², kč. br. 1.336/13– 1.079 m², kč. br. 1.336/14– 1.654 m², kč. br. 1.336/41– 2.521 m² i kč. br. 1.336/49– 255 m², sve to temeljem rješenja o ovrsi Općinskog suda u Đakovu, poslovni broj Ovr-411/2025-2, te se ukidaju sve dosad provedene ovršne radnje i ovršni postupak se obustavlja."

II. Nalaže se tužiteljici Zorici Matijaković, tuženiku Republika Hrvatska, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, isplatiti na ime troškova parničnog postupka iznos od 400,00 EUR (četiristo eura), sve to u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je 20. ožujka 2026. protiv tuženika podnijela tužbu u kojoj navodi da je temeljem rješenja Općinskog suda u Đakovu broj Ovr-411/2025-2 od dana 23.04.2025. god., tužiteljici određena ovrha radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja– Republike Hrvatske, Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, temeljem Ugovora o prodaji poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države broj 29/2009, potvrđenog kod javnog bilježnika Nikole Brača iz Bakova dana 18.01.2011. pod brojem OV-503/2011, u ukupnom iznosu od 23.826,79 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Ističe da je 08.04.2025. godine ovrhovoditelj, sada tuženik, podnio prijedlog za ovrhu na nekretninama u vlasništvu tužiteljice temeljem navedene ovršne isprave. Stranke su ugovorile kupoprodajnu cijenu od 414.645,42 kn, uz uplaćenu jamčevinu od 44.085,90 kn, koja je uračunata u kupoprodajnu cijenu, tako da je za isplatu preostalo 370.559,52 kn. Predmetnim ugovorom, koji ima snagu ovršnog javnobilježničkog akta, tužiteljica je dozvolila tuženiku da u svrhu osiguranja tražbine zasnuje založno pravo na predmetnim nekretninama i ovlastila tuženika da može neposredno provesti prisilno izvršenje i plaćanje na navedenim nekretninama nakon dospjelosti pojedinog obroka, ili tražbine u cijelosti, uključujući i pravo neposrednog izvršenja na drugoj imovini, tekućem računu ili pravima tužiteljice, u skladu s Ovršnim zakonom. Na temelju ovog ugovora u zemljišnim knjigama ovoga suda upisano je ovršno pravo zaloga na nekretninama. Tužiteljica ističe da je predmetna ovrha

pokrenuta nedopušteno, jer ovrhovoditelj nije učinio vjerojatnim da bi druga sredstva naplate bila neuspješna. Prijedlog za ovrhu odmah se odnosio na nekretnine tužiteljice, iako bi postojale druge, primjerenije mogućnosti naplate tražbine, uključujući novčana sredstva i druge predmete ovrhe. Ovakav postupak izravno je suprotan članku 80. b stavak 3. točka 2. Ovršnog zakona, što dovodi do neosnovanosti i nedopuštenosti cjelokupnog postupka. Prije svega, tužiteljica ističe da se ovršni postupak vodi na poljoprivrednom zemljištu upisanom u zemljišne knjige Općinskog suda u Đakovu, k.o. Majar, ukupne površine od više tisuća m², koje ne mogu biti predmet ovrhe. Člankom 91. Ovršnog zakona jasno je propisano da poljoprivredno zemljište i gospodarske zgrade poljodjelca u opsegu potrebnom za njegovo uzdržavanje i uzdržavanje članova njegove uže obitelji te drugih osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati ne mogu biti predmet ovrhe. U konkretnom slučaju, predmetna zemljišta predstavljaju jedini izvor prihoda tužiteljice, budući da se na istima obrađuje zemlja i uzgaja razne poljoprivredne kulture, a prihod od njih koristi se za zadovoljenje osnovnih životnih potreba obitelji. Provedbom predmetne ovrhe, odnosno prodajom zemljišta, tužiteljica bi pretrpjela tešku i nenadoknadivu štetu, jer nema drugi izvor zarade, čime bi joj bila ugrožena egzistencija. Tužiteljica se poziva na nastup zastare tražbine. Sukladno člancima 226., 227. i 233. Zakona o obveznim odnosima, tražbina po osnovi glavnog duga, kamata i sporednih potraživanja je zastarjela. Povremene tražbine (anuiteti) zastarijevaju u roku od 3 godine, dok pravo na tražbinu gubi se protekom pet godina od dospelosti najstarije neispunjene rate. Člankom 222. st. 2. ZOO propisano je da se zastarjela tražbina kamata i drugih povremenih davanja ne može naplatiti niti iz opterećene stvari. Tužiteljica navodi i kako prijedlog za ovrhu nema sve zakonom propisane sastojke. Navodi i da je predmetna ovrha također neosnovana u dijelu koji se odnosi na kamate i sporedna potraživanja. Tužiteljica je u ugovoru o prodaji poljoprivrednog zemljišta broj 29/2009 dopustila založno pravo isključivo za glavni dug, dok za kamate i sporedna potraživanja nije niti priložen obračun. Sukladno članku 251. ZSVP-a, stvarni teret obvezuje vlasnika opterećene nekretnine da ispunjava sadržaj tereta, ali samo u okviru onoga što je ugovorom i zemljišnoknjižnim upisom definirano. Tražbina za kamate i sporedna potraživanja stoga nije osigurana založnim pravom, a njihova naplata iz opterećene nekretnine nije moguća. Slijedom navedenog, predlaže sudu donijeti presudu kojom će predmetnu ovrhu proglasiti nedopuštenom u cijelosti.

2. Tuženik je 31. ožujka 2026. podnio odgovor na tužbu u kojemu je naveo da osporava tužbeni zahtjev u cijelosti. Navodi da je neosnovan tužiteljev prigovor zastare. Naime, tražbina tuženika potječe od solemniziranog Ugovora o prodaji poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države broj 29/09, te je isto dugovanje osigurano založnim pravom na nekretnini ovršenika koja je predmet ovršnog postupka. Ističe da ovršnu ispravu u konkretnom slučaju predstavlja Ugovor o prodaji broj 29/2009 na koji je Javni bilježnik Marija Mutavdžić iz Đakova iskazala djelomičnu potvrdu ovršnosti s danom 31. siječnja 2025. Što se tiče ostalih navoda, tuženik skreće pozornost sudu kako je tužiteljica u parnicu upućena samo iz razloga navedenih u čl. 50. toč 9. i 11. OZ-a zbog čega ostali navodi tužiteljice nisu od značaja. Predlaže sudu u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev.

3. Sud je tijekom postupka izvršio uvid u spis te je pročitao dokumentaciju priloženu uz tužbu od 20. ožujka 2026. (str. 5-6 spisa), spis ovoga suda pod posl. br. Ovr-411/2025, dokumentaciju dostavljenu uz odgovor na tužbu tuženika od 31. ožujka 2026. (str. 13-21 spisa), te je saslušana tužiteljice Zorica Matijaković.

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

5. Među parničnim strankama nije sporno da je tužiteljica kao ovršenik, u ovršnom postupku koji se vodi pred ovim sudom pod posl. br. Ovr-411/2025 upućena pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe određene rješenjem Ovr-411/2025-2 od 23. travnja 2025. nedopuštenom i to radi žalbenih razloga iz čl. 50. st. 1. t. 9. i 11. Ovršnog zakona (NN, 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022, 6/2024, dalje OZ), odnosno zbog osporavanja visine tražbine i zastare tražbine ovrhovoditelja, a koju parnicu je tužiteljica pravovremeno i pokrenula. Također, među istima nije sporno da je predmetna ovrha određena na temelju ovršne isprave i to Ugovora o prodaji poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države broj 29/2009, potvrđenog od strane javnog bilježnika Nikole Brača iz Đakova 18. siječnja 2011. pod brojem OV-503/2011. Nadalje, nije sporno niti da je na takvoj ispravi istaknuta potvrda ovršnosti od strane javnog bilježnika Marije Mutavdžić iz Đakova kojom je potvrđeno da je predmetna isprava postala ovršna na dan 31. siječanj 2025., a da se ovršnost ne potvrđuje samo u dijelu koji se odnosi na 30. obrok uplate kupoprodajne cijene.

6. Među parničnim strankama je sporna visina potraživanja te je li nastupila zastara potraživanja tražbine tuženika o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.

7. Uvidom u Ugovor o prodaji poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države 29/2009 od 18. siječnja 2011. (str. 13-21) proizlazi da je isti sklopljen između tužiteljice kao kupca i tuženika kao prodavatelja i to u odnosu na nekretnine koje su predmet ovršnog postupka za ugovorenu kupoprodajnu cijenu od 414.645,42 HRK. Također, istim je potvrđeno da je uplaćena jamčevina u iznosu od 44.085,90 HRK koja se uračunava u kupoprodajnu cijenu i da za isplatu ostaje 370.559,52 HRK koji iznos se kupac obvezuje platiti u roku od 15 godina u 30 obroka po jednakim polugodišnjim anuitetima s rokovima dospelosti 1. lipanj i 1. studeni tekuće godine u iznosu od 12.351,98 HRK. Nadalje, iz istog ugovora proizlazi i da kupac u svrhu osiguranja tražbine u iznosu od 370.559,52 HRK dozvoljava prodavatelju zasnivanje založnog prava na nekretninama koje su predmet prodaje i ovlašćuje ga da može neposredno provesti prisilno izvršenje i plaćanje na navedenim nekretninama nakon dospelosti pojedinog obroka ili tražbine u cijelosti. Također, proizlazi i da je ovakav ugovor potvrđen od strane javnog bilježnika Nikole Brača iz Đakova 18. siječnja 2011. pod brojem OV-503/2011.

8. Uvidom u priloženi ovršni spis ovoga suda Ovr-411/2025 proizlazi da je na ugovor naveden u t. 7. obrazloženja, a na temelju kojeg ugovora je i određena predmetna ovrha, istaknuta potvrda ovršnosti (str. 18 priloženog spisa) kojom je potvrđeno da je ugovor postao ovršan na dan 31. siječanj 2025. osim u dijelu koji se odnosi na 30. obrok uplate kupoprodajne cijene.

9. Također, uvidom u ovršni spis ovoga suda Ovr-411/2025 proizlazi da je odlukom Županijskog suda u Velikoj Gorici pod posl. br. GŽ Ovr-239/2025-2 od 17. srpnja 2025. odlučeno o žalbi tužiteljice kao ovršenice i to na način:

"I. Odbija se žalba ovršenice Zorice Matijaković kao djelomično neosnovana i potvrđuje rješenje o ovrsi Općinskog suda u Đakovu poslovni broj Ovr-411/2025-2 od 23. travnja 2025. u dijelu u kojem je određena ovrha na nekretninama ovršenice Zorice Matijaković, pobliže opisanih u pobijanom rješenju, radi naplate novčane tražbine

ovrhovoditelja Republike Hrvatske u iznosu od 23.826,79 eura te radi naplate troškova ovršnog postupka u iznosu od 500,00 eura uvećano za zatezne kamate tekuće od 23. travnja 2025. pa do isplate.

II. Uvažava se žalba ovršenice Zorice Matijaković kao djelomično osnovana, preinačuje rješenje o ovrši Općinskog suda u Đakovu poslovni broj Ovr-411/2025-2 od 23. travnja 2025. u dijelu u kojem je određena ovrha na nekretninama ovršenice Zorice Matijaković, pobliže opisanih u pobijanom rješenju, radi namirenja tražbine ovrhovoditelja na ime zateznih kamata koje na iznos glavnice od 23.826,79 eura teku od dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do isplate te se u tom dijelu odbija kao neosnovan prijedlog za ovrhu ovrhovoditelja Republike Hrvatske od 8. travnja 2025."

9.1. Naime, navedenom odlukom je odlučeno o svima istaknutim žalbenim razlozima osim u odnosu na žalbene razloge iz čl. 50. st. 1. t. 9. i 11. OZ-a, o kojima ovaj parnični sud odlučuje predmetnom presudom.

10. Preostalu materijalnu dokumentaciju sud nije posebno reproducirao budući da se ista ne odnosi na sporne i odlučne činjenice za predmetni postupak.

11. Tužiteljica je saslušana na ročištu od 14. rujna 2026. te je navela da nekretnine na kojima se provodi ovrha služe za zadovoljenje njezinih osnovnih životnih potreba, odnosno služe za poljoprivredu. Nema nikakav pisani dokaz da su plaćene tražbine koje tuženik kao ovrhovoditelj potražuje u ovršnom postupku.

12. Sud prihvaća svu materijalnu dokumentaciju kao istinitu budući da stranke istu niti nisu sporile, odnosno nisu sporile činjenice navedene u istoj. Sud prihvaća i iskaz tužiteljice Zorice Matijaković koja iskazuje sukladno i dokumentaciji spisa i to ponajviše u dijelu kada navodi da nema nikakve potvrde o plaćanju iznosa koje tuženik kao ovrhovoditelj potražuje od nje, a koje potvrde tužiteljica niti nije dostavljala u ovršni ili parnični spis.

13. Iz ovako reproduciranih i ocijenjenih dokaza sud je nedvojbeno utvrdio da je ovršni sud (ovaj sud, te županijski nakon istaknute žalbe tužiteljice kao ovršenice) odredio ovrhu na temelju ovršnog javnobilježničkog akta, odnosno ugovora o kupoprodaji potvrđenog od strane javnog bilježnika s obročnom otplatom cijene, a u odnosu na koju tražbinu je upisano dobrovoljno založno pravo na nekretninama tužiteljice koje su predmet ovršnog postupka. Nadalje, utvrđeno je da je navedeni ugovor postao ovršan s danom 31. siječnja 2025. osim u dijelu koji se odnosi na 30. obrok uplate kupoprodajne cijene, a za koji obrok predmetna ovrha niti nije određena. Utvrđeno je i da je odlukom Županijskog suda u Velikoj Gorici pod posl. br. GŽ Ovr-239/2025-2 od 17. srpnja 2025., u ovršnom predmetu odlučeno o svim žalbenim razlozima tužiteljice kao ovršenice, osim u odnosu na žalbene razloge iz čl. 50. st. 1. t. 9. i 11. OZ-a zbog kojih se i vodi ova parnica.

14. Valja napomenuti da tužiteljica nije u pravu kada navodi da se u predmetnom slučaju radi o povremenoj tražbini budući da se tražbina iz ugovora o kupoprodaji s obročnom otplatom cijene smatra cjelovitom tražbinom čije je ispunjenje samo podijeljeno na više obroka.

15. Također, valja napomenuti i da tužiteljica može pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom onda kada je upućena u parnicu po ovršnom sudu

te tu parnicu može temeljiti samo na razlozima koji su istaknuti u žalbi i u odnosu na koje je od strane ovršnog suda upućena na parnicu što znači da ona ne može isticati druge činjenice zbog kojih smatra da je ovrha nedopuštena, a koje nisu u svezi s razlozima radi kojih je upućena na parnicu (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj: Rev-873/2016) te prvostupanjski sud o tužbenom zahtjevu tužiteljice treba i može odlučivati samo okviru tih razloga i s tim u svezi iznesenim činjeničnim navodima.

16. Slijedom svega navedenog, a kako tužiteljica u ovome postupku nije sa uspjehom osporila visinu tražbine tuženika kao ovrhovoditelja, te uzimajući u obzir da je predmetna ovrha određena na temelju ovršnog javnobilježničkog akta za koji je odredbom čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023) propisano da tražbina iz istog zastarijeva za 10 godina, te uzimajući u obzir da je isti akt (u odnosu na tražbinu za koju je predmetna ovrha na kraju i pravomoćno određena) postao ovršan 31. siječnja 2025., to tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan pa je valjalo odlučiti kao u t. I. izreke.

17. Sud je o troškovima parničnog postupka odlučio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/22, 114/22, 155/23, 146/2025, dalje ZPP).

18. Tuženik je zatražio naknadu troška sastava odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 EUR, te trošak pristupa ročištu od 14. rujna 2026. u iznosu od 200,00 EUR, odnosno ukupan iznos od 400,00 EUR.

18.1. Sud je tuženiku u skladu s vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje OT) priznao trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 EUR sukladno Tbr. 8. t. 1. OT-a, kao i trošak pristupa ročištu od 14. rujna 2026. u iznosu od 200,00 EUR sukladno Tbr. 9. t. 1. OT-a. Sveukupno, tuženiku je dosuđen trošak u iznosu od 400,00 EUR pa je o troškovima odlučeno kao u t. II. Izreke.

U Đakovu 18. rujna 2026.

Sudac
Željko Samardžić

POUKA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu. Rok za žalbu je 15 dana. Za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana objave presude, a za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana primitka pisanog otpravka presude.

DNA

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku po zakonskom zastupniku

Broj zapisa: **9-3088d-52b62**

Kontrolni broj: **0cb70-4c897-de75a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.